
PAPROTCZANY (4) *ai*

Oba a oraz o jasne.

sg m [N paprotczany.] ♦ *D paprotczan(e)mu (1).* ♦ *A paprotczany (1).* ♦ *pl N subst paprotczan(e) (1).* ♦ *G paprotczanych (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVII w.

Przymiotnik od „paprotka”; będący częścią paprotki (4) :

Wyrażenia: »korzonek (*a.* korzeń) paprotczany« (3): naprzeciwko boleściam członkowym/ vwarz korzeń Paprotczany z nalieniem włoskiego kopru *FalZioł* I 99a, I 98d, 99a; [*UrzędowHerb* 251b].

»list paprotczany« (1): [*jeleni język*] liście ma podobne lištu paprotczanemu ktori na łpodku iefth trochę rumiany á na wierzchu zielony *FalZioł* I 135d.

Cf **PAPROTNY**

ZCh